

Koopwoningen maken de stad aantrekkelijker

Marco Hoppesteyn (2001): Klassieke en 'nieuwe(re)' kenmerken van stadsbewoners. Universiteit Utrecht.

Er is steeds meer aandacht voor individuele keuzevrijheid op het gebied van wonen. Die keuzevrijheid staat bijvoorbeeld centraal in de Nota Wonen (2000) van staatssecretaris Remkes (Volkshuisvesting). Maar ondanks de nog altijd toenemende individualisering en de groei van het aantal leef- en woonstijlen wordt er binnen het onderzoek naar woningbehoefte nog steeds vastgehouden aan klassieke variabelen als leeftijd, huishoudsamenstelling, inkomen en opleidingsniveau.

Marco Hoppesteyn zoekt in zijn scriptie naar nieuwe variabelen, waarmee specifieke levensstijlen te meten zijn en die de klassieke variabelen zouden kunnen aanvullen. Hij kijkt daarbij naar het verhuisgedrag van mensen van, naar en binnen de vijftiengrootste steden van Nederland. Ondanks de groeiende diversiteit van levensstijlen in steden is de woningkeuze juist daar namelijk beperkt is. Hoppesteyn haakt met zijn onderzoek in op de oproep van de vrom-raad om de aantrekkelijkheid van de stad te vergroten en te voorkomen dat Nederland één groot 'urban field' wordt. Mensen moeten meer uit eigen vrije wil voor de stad kiezen.

Hoppesteyn onderscheidt twee typen verhuisgedrag: de keuze om wel of niet te verhuizen en de beslissing om wel of niet in de stad te gaan (of blijven) wonen. In het empirische gedeelte van zijn scriptie stort hij zich op de data afkomstig uit het woningbehoefte-onderzoek van 1998.

Na analyse van de gegevens concludeert hij dat bij de keuze om al dan niet te verhuizen de rol van de klassieke variabelen nog steeds overheersend is. Alleen de nieuwe variabele binding met de buurt voegt iets extra's toe. Bij de keuze om wel of niet voor de stad te kiezen zijn de nieuwe variabelen daarentegen wel degelijk van groot belang. Met name de factoren binding met de stad en binding met de toekomstige huisvestingssituatie spelen hierbij een grote rol. Ook binding met de buurt blijkt enigszins van belang.

Hoppesteyn sluit af met een aantal beleidsaanbevelingen, die de keuze om in de stad te gaan wonen respectievelijk de stad niet te verlaten kunnen bevorderen. Uit zijn onderzoek blijkt dat meer koopwoningen in de stad, met name eengezinswoningen, de neiging tot verhuizen uit de stad verkleinen.

Hetzelfde geldt voor de aanwezigheid van stedelijk groen en een aantrekkelijke bebouwing.

Hij onderbouwt met zijn onderzoek de uitspraken van de vrom-raad en de conclusies van de Nota Wonen.

Hoppesteyn heeft degelijk werk geleverd, wetenschappelijk verantwoord en helder, hooguit wat saai.

Jeroen van der Velden

Redactie AGORA

voor actuele scriptielijst, zie www.knag.nl/agora